

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în comun de inculpatul Iuri Gurali și de avocatul Constantin Lazari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

GURALI Iuri XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.04.2017 – 25.03.2019;

Instanța de apel: 19.02.2020 – 03.06.2020;

Instanța de recurs: 06.08.2020 – 07.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2019, Gurali Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legale de administrare a bunurilor pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită inculpatului Gurali Iuri a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

De la Gurali Iuri s-a încasat în beneficiul SRL „Arama R” suma de 53 208,77 lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gurali Iuri, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în timp ce a fost angajat la S.R.L. „Arama R”, în baza contractului de muncă nr. 153 din 01.03.2013, în calitate de agent de comerț, având încheiat

contract cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 83 din 01.03.2013, în perioada de timp de la 30 aprilie 2013 până la 05 iulie 2016 a urmărit scopul de profit și intenția directă de a însuși ilegal bunurile altei persoane, încredințate în administrarea sa.

Astfel, fiind în serviciu la sediul societății, din str. Columna nr. 170, mun. Chișinău, în timpul zilei de muncă, intenționat, prin fraudare la primirea și înregistrarea comenzilor, a primit de la clienți mijloace bănești, și anume, în perioada anului 2013, în sumă de 11 759,66 lei, în perioada anului 2014 în sumă de 12 112 lei, în perioada anului 2015, în sumă de 18 039,87 lei, și în perioada anului 2016, în sumă de 11 297,24 lei, mijloace bănești care nu le-a depus în contabilitatea întreprinderii, pentru a fi reflectate în evidența contabilă la venituri.

Prin urmare, a însușit ilicit mijloacele financiare nominalizate, prin ce a cauzat părții vătămate S.R.L. „Arama R”, o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 53 208, 77 lei.

Acțiunile lui Gurali Iuri au fost încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către inculpatul Gurali Iuri și avocatul Lazari Constantin, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gurali Iuri sa fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a argumentat că:

- atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, Gurali Iuri a făcut referire la directorul întreprinderii și la cel de-al doilea partener - agent de comerț, cu care el activa împreună, dar aceste persoane așa și nu au depus mărturii la faza de urmărire penală și nici în instanța de judecată nu au fost audiate. În schimb, atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, a fost audiat juristul întreprinderii - Popovici Dorin (care doar recent, din 2015 s-a angajat și nu cunoaște toată procedura de lucru real desfășurată la întreprindere), care doar a descris situația, cum ar trebui să fie procedura, conform viziunii sale, dar el nu a prezentat un careva Regulament intern al întreprinderii în acest sens, astfel de declarații fiind date și de contabilul întreprinderii S.R.L. „Arama R” - Stici Valeria, șeful secției „Piatră Artificială” a S.R.L. „Arama R” - Ilinca Andrei, care doar au descris procedura de primire a comenzilor, îndeplinirea lor și formele de achitare a lucrărilor, nimic mai mult;

- declarațiile martorilor Cebanu Alexandru, Televco Sergiu și Guțan Iurie, confirmă doar faptul că aceștia au plasat comenzi de la SRL „Arama R” prin intermediul inculpatului, că au primit comenzile plasate și că pretenții nu au;

- cu toate că acuzarea a pus la baza învinuirii actul de inspectare tematică la „Arama R”, efectuat pe perioada 01.01.2013 - 31.01.2016, în care s-ar fi stabilit o careva restanță, dar persoana, nemijlocit cointereseată, ce deținea funcția de consultant- vânzări, a cărui activitate s-a verificat - Gurali Iurii (persoana cu care a fost semnat Contractul privind răspunderea materială), nu a participat la efectuarea controlului și Actul respectiv el nu l-a semnat, conținutul acestui Act lui nu-i este cunoscut. Or, pentru a se expune asupra conținutului acestui Act, el urma să prezinte propriile înscrisuri, să fie diferențiate comenzile lui, de cele ale colegului lui - Serghei etc. drept, care nu i-a fost acordat de controlori (persoanele care au întocmit actul respectiv), cu toate că, inițial, lui i s-a promis că îl vor invita la petrecerea controlului, dar conducerea S.R.L. „Arama R” a fost împotriva participării lui la control și i-au interzis accesul pe teritoriu;

- în Actul de control pus la baza învinuirii, controlorii au menționat, că în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea contabilității nr. 113-XIII din 27.04.2007, Administrația SRL „Arama R” urma să stabilească: totalitatea politicilor și procedurilor pentru a asigura desfășurarea organizată și eficientă a activității economice; procedeele interne privind contabilitatea de gestiune; formularelor documentelor primare, în cazul lipsei formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile entității; regulilor circulației documentelor și tehnologiei de prelucrare a informației contabile; să asigure întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, privind recepționarea și mișcarea comenzilor solicitate de beneficiari, cu reflectarea ulterioară în registrele contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanțelor; să asigure elaborarea și respectarea politicilor contabile în conformitate cu cerințele legii contabilității și ale SNC, însă potrivit conținutul Actului de inspectare tematică, efectuat la S.R.L. „Arama R” se demonstrează: - lipsa unei administrări eficiente la întreprindere, încălcarea regulilor de contabilitate, lipsa regulilor circulației documentelor și tehnologiei de prelucrare a informației contabile care nu au asigurat întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, privind recepționarea și mișcarea comenzilor solicitate de beneficiari, cu reflectarea ulterioară în registrele contabile;

- în instanța de judecată, acuzatorul de stat așa și nu a prezentat careva probe pertinente, veridice, obiective și legale prin care s-ar demonstra vinovăția lui Gurali Iuri în ce privește săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal. Iar recunoașterea vinovăției (parțială) de către persoana învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care ea este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză;

- caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luând-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea

materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

- acuzatorul de stat nu a demonstrat că Gurali Iuri ar fi delapidat averea străină, mai ales, în proporții considerabile, deci în instanță nu s-a demonstrat nici elementul calificativ, prevăzut de lit. c) alin. (2) art. 191 Cod penal. S.R.L. „Arama R”, este o întreprindere ce activează pe piața Republicii Moldova de mai mulți ani, fiind un multimilionar bine cunoscut de toți agenții economici și de consumatori. Iar presupusul prejudiciu material cauzat acestui agent economic, după cum se menționează în Actul inspectării tematicе efectuată la „Arama R” la 28.02.2017, constituie 53 208.77 lei, care raportat la zecile/sutele de milioane de lei - profit ale S.R.L. „Arama R”, nicidecum, nu se încadrează în categoria de „prejudiciu considerabil”, iar instanța de judecată, nu s-a expus asupra acestui aspect;

- la faza de urmărire penală, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la interpret, așa cum acesta nu cunoaște limba de stat, înțelegând doar unele propoziții simple, la nivel de discuție, astfel, trebuia să ia cunoștință de materialele dosarului prin interpret.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, apelul declarat a fost admis, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gurali Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 10 000 lei.

În rest, dispozițiile sentinței în partea ce se referă la soluționarea acțiunii civile, a fost menținută.

4.1. Astfel, instanța de apel a constatat că, *argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește.*

Audiind participanții la proces și evaluând totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform propriei convingeri, instanța de apel a conchis că *instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Iuri Gurali în faptele incriminate*, vinovăția inculpatului fiind dovedită prin probe administrate și cercetate de instanța de fond.

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul Iuri Gurali a declarat că recunoaște parțial vinovăția în fapta incriminată, și anume cauzarea prejudiciului în mărime de 20 000 lei, solicitând pronunțarea unei sentințe de achitare.

Instanța de apel a notat, că deși inculpatul Iuri Gurali, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu

a recunoscut-o integral, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de acuzare, și anume:

- *declarațiile reprezentatului părții vătămate Dorin Popovici*, că în atribuțiile lui Gurali I. intra primirea comenzii de la clienți, efectuarea calculelor, înregistrarea comenzii la companie și transmiterea acesteia în secția respectivă pentru executare. Pe perioada activității lui Gurali I. la întreprindere, pe comenzile ultimului, înregistrate în anul 2014, au început să fie înregistrate neajunsuri de achitări de comenzi pe contul întreprinderii. În 2016 a fost efectuat un control amănunțit a activității inculpatului cu implicarea angajaților secției depozitare și secției de producere, în urma căruia a fost deconspirată schema de însușire de către acesta a bunurilor companiei în sumă de aproximativ 150.000 lei, sumă obținută prin dubla înregistrare a comenzii la întreprindere. Anexând pe fiecare comandă, atât comanda înregistrată în baza de date a întreprinderii, cât și cea dată în lucru la secția de producere, din care reieșea că în baza de date a întreprinderii, care era verificată și de contabilitate era înregistrată pe o sumă, iar la producere și eliberare către client suma era mult mai mare. Inculpatul a recunoscut parțial unele prejudicii aduse întreprinderii, menționând că au fost cazuri de însușire a banilor, dar suma însușită era una mai mică, fără a indica cu ce sumă este de acord. Pe tot parcursul activității lui Gurali Iuri la întreprindere, a discutat cu acesta în limba de stat;

- *declarațiile martorului Stici Valeria*, care a declarat că în anii 2015-2016, pe perioada de activitate a lui Gurali Iuri, s-a acumulat o datorie la contractele încheiate de acesta. Nu cunoaște ca Gurali Iuri să fi transmis directorului careva bani, or în acest caz contractul urma să fie închis în registru. De fiecare dată când primea banii bătea bonul de casă indiferent dacă acesta era eliberat clientului sau nu;

- *declarațiile martorului Ilinca Andrei*, că în perioada anilor 2013 - 2016, inculpatul activa în calitate de manager principal pe vânzări. Acesta efectua comenzile în secția de producere în baza cărora ea se deplasa la client și efectua măsurările. Ulterior, măsurările le remitea lui Iuri Gurali pentru a efectua calculele. La solicitarea contabilului au ridicat arhiva pe lucrul efectuat, care a fost comparat cu datele din contabilitate. În rezultatul controlului s-a depistat că unele lucrări nu erau incluse la contabilitate sau era exclusă parțial efectuarea lucrării, deci nu toate comenzile au fost achitate în contabilitate și nu corespundeau comenzilor;

- *declarațiile martorului Chirița Adrian*, că de fiecare dată când apela la serviciile companiei S.R.L. „Arama R”, comunica cu Iuri Gurali. Lucrările erau efectuate în baza bonului comenzii, în temeiul căruia se transmitea avansul. Ulterior, era anunțat telefonic privitor la recepționarea lucrării și achitarea sumei integrale. De cele mai multe ori se deplasa împreună cu clientul la S.R.L. „Arama R”, unde la efectuarea comenzii, clientul achita avansul. Însă, au fost cazuri când clientul i-a transmis banii pentru a efectua achitățile necesare. Au fost cazuri când clientul cunoaște suma necesară pentru achitare și achita fără eliberarea bonului. De

asemenea, au fost momente când se uita de bonuri, important era să fie achitat, iar dacă clientul nu solicita bonul de plată, nici el la rândul său nu solicita eliberarea acestuia de la S.R.L. „Arama R”. În majoritatea cazurilor pentru serviciile prestate de S.R.L. „Arama R”, achita la casă, însă de două ori când persoanele de la casă se aflau la prânz, a transmis banii lui Gurali Iuri, pentru a achita la casă. Gurali Iuri, vorbea 30% în limba rusă;

- *declarațiile martorului Cebanu Alexandru*, care a declarat că Gurali Iurie primea comenzile la întreprinderea S.R.L. „Arama R”, iar în cazul în care avea nevoie de o comandă mai urgentă, Iurie îl ajuta. Din spusele inculpatului a înțeles că comanda urgentă urma să fie efectuată la o altă întreprindere. A transmis lui Iuri Gurali suma de 1 236 lei, iar ultimul i-a rezolvat problema. Ulterior, după aproximativ jumătate de an, a aflat de la poliție despre cauza dată, că este datorie pe numele său. Din câte își amintește, comanda pe numele său a fost întocmită de Serghei, la rugămintea lui Iuri;

- *declarațiile martorului Sergiu Televca*, că în anul 2016, s-a adresat la compania S.R.L. „Arama R” pentru confecționarea mobilei de bucătărie. A achitat avansul de 5000 lei, suma totală a lucrării fiind de aproximativ 600 euro. După aproximativ o lună, Gurali Iuri a dispărut, iar după ce l-a mai telefonat acesta i-a comunicat că poate să vină să ridice comanda. Respectiv s-a deplasat la depozit de unde a ridicat comanda pentru care a achitat suma integrală, însă nu-și amintește dacă a primit bon de plată. După aproximativ un an jumătate, a fost telefonat de la IP Buiucani, care i-au explicat problema, ulterior a căutat bonul de plată a avansului în sumă de 5000 lei pe care l-a prezentat colaboratorilor de poliție;

- *declarațiile martorului Guțan Iurie*, care a declarat că în primăvara anului 2016, s-a adresat la fabrica S.R.L. „Arama R”, referitor la un blat pentru baie. În secția respectivă activa Iuri Gurali, cărui i-a achitat avansul, iar ulterior acesta a venit la domiciliu împreună cu echipa și au instalat blatul, după care a transmis restul sumei. Atât avansul cât și suma integrală a achitat-o lui Gurali I., însă *bon de casă nu a primit, decât doar actul de primire*. Nu-și amintește cât a achitat pentru avans, și nici suma integrală, însă presupune că aproximativ 240-250 euro. Gurali Iuri, a discutat probabil în limba română;

- *plângerea adresată Inspectoratului de Poliție Buiucani din 05.11.2016, conform căreia directorul S.R.L. „Arama R”, Igor Aramă a solicitat organelor de poliție de a trage la răspundere penală pe consultantul de vânzări Iuri Gurali care în perioada anului 2015 până în 2016 prin fraudarea înregistrării comenzilor în care nu indica o parte din servicii a însușit ilegal de la S.R.L. „Arama R” suma de 79 933,84 lei, cu schemă aproximativ identică acesta, continuu pe perioada anilor 2013-2015 a însușit de la S.R.L. „Arama R” bani în sumă de 47 229,74 lei. (vol. I, f.d.19-20);*

- *procesul-verbal de compensare nr. 1/2015 din 07.04.2015 și Acordul privind compensarea datoriei din 07.04.2015*, conform cărui Gurali I. și Caleaghin S. s-au

obligat contra semnătură ca până la data de 12.05.2015 să contacteze clienții ce nu au transferat sumele de bani stabilite de anexa nr. 1 la procesul verbal nr. 1/2015 în vederea achitării datoriilor restante S.R.L. „Arama R” în caz contrar, sumele rămase nerestituite vor fi încasate de la contul lui I. Gurali și S. Caleaghin (V-I, f.d. 21, 92, 103);

- *procesul-verbal din 07.12.2016*, potrivit căruia de la reprezentantul S.R.L. „Arama R”, a fost ridicat copia contractului individual de muncă nr. 153, ordin nr. 32, conform căruia Gurali Iuri, a fost angajat la 01.03.2013, în calitate de agent comerț, copia contractului de răspundere materială nr. 83 din 01.03.2013, încheiat între S.R.L. „Arama R” și Gurali Iuri, (vol. I, f.d.123-130);

- *actul inspectării tematice efectuate la S.R.L. „Arama R,, din 28.02.2017*, potrivit căruia, în urma efectuării inspectării tematice la S.R.L. „Arama R” în perioada 01.01.2013 - 31.01.2016, s-a stabilit că în rezultatul primirii a 220 comenzi de către consultantul de vânzări, Gurali Iuri, urmau a fi recepționate și reflectate în evidența contabilă venituri în valoare totală de 1 436 465,85 lei. Diferența dintre comenzile primite și cele achitate și eliberate constituie 13- în valoare totală de 183 355,95 lei, plus valoarea restantă din livrările de bunuri de 7 087,59. Concomitent, în evidența contabilă, la contul 523 „avansuri primite”, au fost înregistrate mijloace financiare în sumă de 137 234,77 lei, inclusiv pe anii: 2013- 2 comenzi - 49 590,8 lei; anul 2014 - 2 comenzi - 13 720,0 lei; anul 2015 - 4 comenzi - 8 864,0 lei; anul 2016 - 5 comenzi - 65 059,97 lei. În baza documentelor prezentate și reflectate în evidența contabilă inspectarea a constatat o diferență de mijloace financiare nerecepționate în evidența contabilă de 53 208,77 lei. În actul de verificare din 30.12.2016, suma de 66 139,9 lei a fost stabilită de către Direcția juridică în baza contractelor încheiate, atunci când inspectarea s-a efectuat în baza documentelor prezentate și reflectate în evidența contabilă. Conform datelor evidenței contabile este imposibil de constatat diferența dintre comenzile recepționate de către Gurali Iuri și comenzile eliberate de către secția de producere, deoarece de către administrația S.R.L. „ARAMA R” nu a fost efectuat controlul eliberării comenzilor din depozit pentru toți agenții de vânzări, inclusiv și pentru Gurali Iuri. În evidența contabilă casarea materialelor în secțiile de producere nu se duce separat pe comenzile recepționate de către cei 7 agenți de vânzări, angajați ai S.R.L. „ARAMA R”. Totodată, controlului au fost prezentate acte de primire predare a comenzilor recepționate de către Iuri Gurali, care confirmă faptul ca comenzile recepționate de la beneficiari au fost efectuate și livrate, iar agentul de vânzări Iurii Gurali nu a prezentat în contabilitate mijloacele financiare obținute din livrări, pentru a fi reflectate în evidența contabilă la venituri, în valoare de 53 208,77 lei. Inspectarea a constatat că diferența obținută dintre comenzile recepționate și cele achitate în avans de 53 208,77 lei, inclusiv valoare restantă din livrările de bunuri de 7087,59, constituie indirect valoarea prejudiciului cauzat de către Iuri Gurali, S.R.L.

„ARAMA R” în perioada de activitate 2013-2016, care se confirmă prin actele de primire-predare a mărfii semnată de beneficiar și predată de Iuri Gurali (vol. II, f.d. 3-7);

- *documente financiare S.R.L. „Arama R” în baza cărora a fost efectuată inspectarea tematică la „Arama R”, în perioada 01.01.2013 - 31.01.2016, care confirmă la conturile corespunzătoare Gurali Iuri diferența de mijloace financiare nerecepționate în evidența contabilă de în sumă de 53 208,77 lei (vol. II, f.d.8-257);*

În urma evaluării integrale a probelor, instanța de apel a conchis, că judecând cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, *corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Gurali Iuri în săvârșirea infracțiunii incriminate.*

Totodată, Colegiul penal a indicat, că acțiunile inculpatului Iuri Gurali au fost încadrate de către instanța de fond în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu. Prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, au fost operate mai multe modificări la Codul penal, inclusiv acestea vizează norma de incriminare din această cauză, art. 191 Cod penal, potrivit căreia, la art. 191 în dispoziția alin. (1), textul „însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului,, se substituie cu textul „însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau a altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile”. Așa dar, la 26 iulie 2018, a fost adoptată o nouă redacție a alin. (1) din art. 191 Cod penal și agravanta de la alin. (2) al art. 191 inserată la lit. c): cu cauzarea de daune în proporții considerabile se regăsește în componența alin. (1) din aceeași normă. În dispoziția alineatului (2), litera c) nu fost exclusă, comparativ cu dispoziția alin. (2) art. 190 Cod penal, unde litera c) a fost exclusă.

Astfel, rezultă că legislatorul a concretizat fapta și consecințele prejudiciabile prin care se poate comite infracțiunea de delapidare a averii străine, adoptând un concept mai detaliat, care aplicate la circumstanțele concrete din această cauză, rezultă că, acțiunile infracționale comise de Iuri Gurali se subscriu și în continuare infracțiunii de delapidare a averii străine, însă prejudicierea considerabilă a părții vătămate deja nu mai este o variantă agravantă de comitere a acestei infracțiuni, ci se încadrează în varianta-tip a infracțiunii de delapidare a averii străine, conform noilor modificări, în alin. (1), ceea ce, în principiu, îi atenuază situația inculpatului și îi permite instanței de apel, la această etapă a procedurilor să intervină în soluția adoptată de către instanța de fond pe marginea acestei cauze, în temeiul art. 10 Cod

penal, încadrând astfel acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu excluderea agravantei lit. c).

Colegiul a reținut că, prin modificările legislative operate la art. 191 Cod penal, nu s-au decriminalizat acțiunile inculpatului Iuri Gurali, legislatorul nu a schimbat conceptul de delapidare a averii străine sau conținutul ei, ci ținând cont de recomandările CEDO, recomandările naționale și internaționale, precum și de Hotărârile Curții Constituționale a RM privitor la claritatea și previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a delapidării mai concrete, mai clare. Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Iuri Gurali urmează a fi încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal în redacția Legii din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018 după indicii calificativi delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, Colegiul Penal a conchis că argumentele invocate de avocatul Constantin Lazari și inculpatul Iuri Gurali nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, or în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Iuri Gurali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. d) Cod Penal.

Instanța de apel a statuat că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate. Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Referitor la alegațiile avocatului Lazari Constantin și inculpatului Iuri Gurali conform cărora fapta lui Gurali Iuri nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de apel a menționat că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Prin probele administrate, Colegiul Penal a stabilit cu certitudine că s-a stabilit întrunirea tuturor elementelor infracțiunii incriminate inculpatului.

La caz, probele administrate în cadrul urmăririi penale, ulterior examinate și în cadrul cercetării judecătorești, demonstrează pe deplin vinovăția lui Iuri Gurali în delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa. Or, însuși Gurali Iuri nu a negat faptul că în virtutea funcției deținute la S.R.L. „Arama R” primea comenzile de la clienți, efectua calculele și măsurările după care le transmitea pentru executare secției de producere. La fel, nu a negat că a primit de la clienți bani pentru lucrările executate, doar că susține că toate sumele au fost transmise fie în contabilitate, fie nemijlocit directorului Companiei. Astfel bunurile s-au aflat efectiv, în condițiile legii, în gestiunea și administrarea făptuitorului, încredințarea acestor a avut loc în baza relațiilor contractuale de muncă încheiate, inclusiv ce țin de răspunderea materială deplină a inculpatului, fiind constatate ca neajuns la societate, în urma cărora părții vătămate i s-a cauzat prejudiciu material în sumă de 53 208,77 lei.

Cu referire la alegația apărării precum că, actul inspectării tematice la S.R.L. „Arama R” nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare din motiv că Gurali Iuri nu a participat la efectuarea controlului și nu a avut posibilitatea de a se expune asupra lui, instanța de apel a reținut că inspectia financiară a fost inițiată la data de 24.02.2017 și a fost finalizată la data de 28.02.2017, iar la 26.04.2017 învinuitului Gurali Iuri și apărătorului acestuia Lazari Constantin le-au fost prezentate materialele de urmărire penală cusute în dosar în trei volume, iar din conținutul proceselor-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală rezultă că partea apărării nu a avut careva cereri sau demersuri, precum nu au avut nici obiecții *vis-a-vis* de Actul inspectării tematice efectuată la S.R.L. „Arama R” (vol. III, f.d. 28-31).

Pe cale de consecință, alegațiile apărării precum că lui Gurali Iuri nu i-a fost prezentat Actul menționat, nu i s-a oferit șansa de a face cunoștință cu acesta, de a prezenta notițele sale și de a se expune în contradictoriu concluziilor expuse nu corespund circumstanțelor constatate. La fel, nici în instanța de judecată partea apărării nu a adus nici un argument plauzibil care ar convinge instanța că rezultatele inspectiei și constatările făcute ar fi fost altele în cazul participării lui Gurali Iuri la inspectare.

Cu referire la argumentul apărării, precum că S.R.L. „Arama R” activează pe piața Republicii Moldova de mai mulți ani, fiind un multimilionar bine cunoscut de toți agenții economici și de consumator, iar presupusul prejudiciu de 53 208,77 lei, raportat la zecile/sutele de milioane de lei profit ale Societății nu se încadrează în categoria de „prejudiciu considerabil” instanța de apel a notat că, potrivit prevederilor art. 126 Cod Penal, caracterul considerabil al prejudiciului se determină nu doar reieșind din starea materială a victimei sau veniturile acesteia, ci și din

valoarea și cantitatea bunurilor. Or, inculpatul a săvârșit faptele prejudiciabile în perioada aprilie 2013 – iulie 2016.

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 951 din 20.12.2012 salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013 a fost stabilit în mărime de 3850 lei. În 2014 salariul mediu lunar pe economie a fost stabilit în mărime de 4255 lei. Astfel în anul 2013 prejudiciul era considerat ca cauzat în proporții mari în cazul în care valoarea pagubei ar fi constituit 77 000 lei, iar în 2014 – 85 100 lei. Respectiv, indiferent de valoarea activelor unui agent economic, de rulajul bancar, de profitul obținut, cauzarea unei pagube în valoare de 77 000 lei ar fi fost apreciată ca o pagubă în proporții mari. La caz, valoarea prejudiciului cauzat de către Gurali Iuri părții vătămate S.R.L. „Arama R” constituie 53 208,77 lei, care urmează a fi apreciată ca o daună considerabilă. Acest fapt rezultă și din plângerea depusă de directorul S.R.L. „Arama R” împotriva lui Iuri Gurali în care se menționează că ultimul prin acțiunile sale a cauzat Societății menționate o daună considerabilă.

Privitor la alegația apărării precum că, vinovăția inculpatului nu a fost probată prin probe suficiente și pertinente, că condamnatul ar fi comis infracțiunea incriminată. Instanța de apel a menționat că, probele administrate pe cauză în acuzare, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii stabilite de instanța de apel.

Cu referire la afirmațiile apărării precum că în cursul urmăririi penale și în instanța de judecată lui Gurali Iuri i-a fost încălcat dreptul la interpret, el fiind vorbitor de limba rusă, instanța de apel a reținut că, în ședințele de judecată în instanța de fond Iuri Gurali a fost asistat de interpret. La fel, acestuia i-a fost înmănată o copie a sentinței tradusă în limba rusă.

Cât privește lipsa interpretului la etapa urmăririi penale, Colegiul Penal a constatat că fiind audiat în calitate de bănuț, Iuri Gurali a scris personal declarațiile sale în limba rusă, fapt ce denotă că acesta cunoștea în ce este bănuț. La fel, Colegiul Penal atestă că lui Iuri Gurali i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire și a fost audiat în calitate de învinuit în lipsa interpretului. Din actele procesuale menționate nu rezultă însă că Gurali Iuri sau apărătorul acestuia Constantin Lazari ar fi solicitat prezența unui interpret la efectuarea acțiunilor respective.

De asemenea din materialele cauzei nu rezultă că Gurali Iuri sau apărătorul acestuia ar fi solicitat procurorului traducerea rechizitoriului în limba rusă, iar încălcarea dreptului la interpret a fost invocată de apărare doar în cererea de apel.

Cu privire la individualizarea pedepsei, Colegiul Penal a constatat că la stabilirea pedepsei cu închisoarea în privința inculpatului, instanța de fond a aplicat

în mod eronat normele de drept penal, deoarece s-a considerat, că în privința lui Gurali Iuri poate fi atins scopul legii penale, doar prin stabilirea unei pedepse în formă de închisoare, soluție apreciată drept una prematură.

În sensul vizat, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată de instanța de fond, este una prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, nefiind nici motivată soluția justificat. Or, la caz, instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului și anume faptul că, acesta nu are antecedente penale, a comis o infracțiune din categoria infracțiunilor grave, a recunoscut parțial vina incriminată, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se caracterizează satisfăcător, astfel, în acest sens, concluzionând că scopul pedepsei penale va fi atins prin aplicarea inculpatului Gurali Iuri a unei pedepse în formă de amendă.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel a reținut că prejudiciul material cauzat SRL „Arama R” în sumă de 52 208,77 lei a fost confirmat, menținând soluția în această parte.

5. Inculpatul Gurali Iuri și avocatul Constantin Lazari, în temeiul pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs comun decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gurali Iuri să fie achitat, pe motiv că nu au fost prezentate probe suficiente, veridice, obiective și legal obținute, probele prezentate de acuzare, urmând a fi declarate nule, deoarece contravin principiilor de bază ale procedurii penale.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, Gurali Iuri a făcut referire la directorul întreprinderii și la cel de-al doilea partener - agent de comerț, cu care el activa împreună, dar aceste persoane așa și nu au depus mărturii la faza de urmărire penală și nici în instanța de judecată nu au fost audiate. În schimb, atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, a fost audiat juristul întreprinderii - Popovici Dorin (care doar recent, din 2015 s-a angajat și nu cunoaște toată procedura de lucru real desfășurată la întreprindere), care doar a descris situația, cum ar trebui să fie procedura, conform viziunii sale, dar el nu a prezentat un careva Regulament intern al întreprinderii în acest sens, astfel de declarații fiind date și de contabilului întreprinderii S.R.L. „Arama R” - Stici Valeria, șeful secției ”Piatră Artificială” a S.R.L. ”Arama R” - Ilinca Andrei, care doar au descris procedura de primire a comenzilor, îndeplinirea lor și formele de achitare a lucrărilor, nimic mai mult;

- declarațiile martorilor Cebanu Alexandru, Televco Sergiu și Guțan Iurie, confirmă doar faptul că aceștia au plasat comenzi de la SRL „Arama R” prin intermediul inculpatului, că au primit comenzile plasate și că pretenții nu au;

- cu toate că acuzarea a pus la baza învinuirii actul de inspecție tematică la

„Arama R”, efectuat pe perioada 01.01.2013 - 31.01.2016, în care s-ar fi stabilit o careva restanță, dar persoana, nemijlocit cointereseată, ce deținea funcția de consultant- vânzări, a cărui activitate s-a verificat - Gurali Iuri (persoana cu care a fost semnat Contractul privind răspunderea materială), nu a participat la efectuarea controlului și Actul respectiv el nu l-a semnat, conținutul acestui Act lui nu-i este cunoscut. Or, pentru a se expune asupra conținutului acestui Act, el urma să prezinte propriile înregistrări, să fie diferențiate comenzile lui, de cele ale colegului lui - Serghei etc. drept, care nu i-a fost acordat de controlori (persoanele care au întocmit actul respectiv), cu toate că, inițial, lui i s-a promis că îl vor invita la petrecerea controlului, dar conducerea S.R.L. „Arama R” a fost împotriva participării lui la control și i-au interzis accesul pe teritoriu;

- în Actul de control pus la baza învinuirii, controlorii au menționat, că în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea contabilității nr. 113-XIII din 27.04.2007, Administrația SRL „Arama R” urma să stabilească: totalitatea politicilor și procedurilor pentru a asigura desfășurarea organizată și eficientă a activității economice; procedeele interne privind contabilitatea de gestiune; formularelor documentelor primare, în cazul lipsei formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile entității; regulilor circulației documentelor și tehnologiei de prelucrare a informației contabile; să asigure întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, privind recepționarea și mișcarea comenzilor solicitate de beneficiari, cu reflectarea ulterioară în registrele contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanțelor; să asigure elaborarea și respectarea politicilor contabile în conformitate cu cerințele legii contabilității și ale SNC, însă potrivit conținutul Actului de inspectare tematică, efectuat la S.R.L. „Arama R” se demonstrează: - lipsa unei administrări eficiente la întreprindere, încălcarea regulilor de contabilitate, lipsa regulilor circulației documentelor și tehnologiei de prelucrare a informației contabile care nu au asigurat întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, privind recepționarea și mișcarea comenzilor solicitate de beneficiari, cu reflectarea ulterioară în registrele contabile;

- în instanța de judecată, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, veridice, obiective și legale prin care s-ar demonstra vinovăția lui Gurali Iuri în ce privește săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal. Iar recunoașterea vinovăției (parțială) de către persoana învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care ea este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză;

- caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luând-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii

drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

- acuzatorul de stat nu a demonstrat că Gurali Iurii ar fi delapidat averea străină, mai ales, în proporții considerabile, deci în instanță nu s-a demonstrat nici elementul calificativ, prevăzut de lit. c) a alin. (2) art. 191 Cod penal. S.R.L. „Arama R”, este o întreprindere ce activează pe piața Republicii Moldova de mai mulți ani, fiind un multimilionar bine cunoscut de toți agenții economici și de consumatori. Iar presupusul prejudiciu material cauzat acestui agent economic, după cum se menționează în Actul inspectării tematice efectuată la ”Arama R” la 28.02.2017, constituie 53 208.77 lei, care raportat la zecile/sutele de milioane de lei - profit ale S.R.L. „Arama R”, nicidecum, nu se încadrează în categoria de „prejudiciu considerabil”, iar instanța de judecată, nu s-a expus asupra acestui aspect;

- la faza de urmărire penală inculpatului i-a fost încălcat dreptul la interpret, așa cum acesta nu cunoaște limba de stat, înțelegând doar unele propoziții simple, la nivel de discuție, astfel, trebuia să ia cunoștință de materialele dosarului prin interpret și pe cale de consecință, toate acțiunile întreprinse la această etapă în lipsa interpretului, urmează a fi declarate nule în temeiul art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, urmează a se reține că *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de recurent.*

Din conținutul recursului ordinar declarat în comun de avocatul Constantin Lazari și inculpatul Gurali I. se constată că aceștia, invocând temeiurile de casare prevăzute de pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pledează pentru casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată, din motiv că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele

infrațiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele punctate de recurent în cererea de recurs, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii acestora, întrucât la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere parțială a sentinței, prin excluderea agravantei de la lit. c) alin. (2) art. 191 Cod penal, recunoscându-l astfel, pe Gurali Iuri vinovat de comiterea infrațiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 10 000 lei.

În opinia Colegiului penal, soluția instanței de apel expusă supra este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept constatate în speță, iar careva temeieri de a interveni în aceasta nu s-au stabilit.

În continuare, Colegiul menționează că, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), apărătorul semnaleză despre faptul că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, cu toate acestea dânsul nu relevă expres asupra erorii de fapt, care a afectat soluția instanței și nici asupra motivelor care contrazic dispozitivul hotărârii recurate. În atare situație, Colegiul consideră nefondate aceste alegații reiterând că, invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Or, verificând decizia recurată, se constată că, aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii și că nu au fost admise erori de fapt, care au afectat soluția instanței, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigurilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recursul ordinar declarat, se observă că, recurenții critică aceleași chestiuni factologice (pct. 3. - 5. din decizie).

Deși recurentul insistă asupra faptului că instanțele nu s-ar fi pronunțat prin răspunsuri detaliate la toate alegațiile sale din cererea de apel și nu ar fi dat o apreciere cuvenită probelor administrate, Colegiul Penal reține fără rezerve că, în decizia recurată se conțin argumentele de rigoare care au condiționat respingerea în parte a apelului, ca nefondat (pct. 4.1. din Decizie).

În același context, se reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la

adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu va reține argumentele recurentului precum că instanța de apel nu ar fi respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, întrucât motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat în cauza de față. Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus circumstanțele speței reținute în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi condamnat inculpatul Gurali I. în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece fapta lui întrunește toate elementele infracțiunii date.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de apărător, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată. Or, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de partea apărării, ca nefondat.

În general, după cum se învederează din conținutul cererii de recurs, titularul acesteia se focusează preponderent pe critici care țin nemijlocit de chestiunea de apreciere a probelor, afirmând că martorii audiați nu au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ci doar au descris procedura de lucru în cadrul SRL „Arama - R”, că actul de inspectare în baza căruia a fost stabilit prejudiciul cauzat, ar fi fost făcut în lipsa lui, fiind lipsit de dreptul de a prezenta propriile calcule și probe în acest sens și că în general, probele prezentate de acuzatorul de stat nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totuși, față de aceste critici, care de altfel sunt identice cu argumentele invocate și în apel, urmează de consemnat că în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate suficiente probe pentru clarificarea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate. Din atare considerente, ține exclusiv de competența instanțelor de fond de a se expune asupra probatoriului din dosar și de a-i da o apreciere corespunzătoare acestuia.

Pe de altă parte, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de

nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatului pentru faptele deduse judecătii.

La caz, fiind respectate aceste cerințe, instanța de apel justificat a statuat că, Gurali Iuri se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

De altfel, tot aici se notează că, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere al aceluiași probe nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită avocatul și inculpatul și mai ales achitarea acestuia, în situația în care inculpatul în ședința de judecată a recunoscut parțial faptele incriminate.

Cu referire la argumentul recurenților că atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată directorul întreprinderii srl „Arama - R” cât și partenerul inculpatului – al doilea agent de vânzări nu au fost audiați, Colegiul reține că astfel de cereri din partea apărării nici nu au parvenit pe întregul proces penal, atât la faza urmăririi penale cât și în instanțele inferioare.

La fel, cu toate că apărarea critică actul de inspectare tematică la SRL „Arama - R”, efectuat în perioada 01.01.2013 – 31.01.2016, sub aspectul că inculpatul Gurali Iuri nu a participat la întocmirea actului respectiv, nu l-a semnat și nu îi este cunoscut conținutul astfel fiind lipsit de dreptul de a prezenta propriile înscrisuri și explicații, la finisarea urmăririi penale la data de 26 aprilie 2017 când inculpatului și apărătorului le-au fost prezentate materialele cauzei penale, aceștia nu au înaintat careva cereri sau demersuri prin care să prezinte propriile înscrisuri și calcule la actul de inspectare sus-numit, mai mult ca atât aceștia nici nu au invocat careva obiecții *vis-a-vis* de actul de inspectare respectiv (vol. III, f.ds. 28-31).

Pe cale de consecință, Colegiul apreciază ca fiind declarative argumentele recurenților în aspectul vizat.

Subsidiar, Colegiul Lărgit va aprecia ca fiind declarative și alegațiile apărării privind încălcarea dreptului la interpret al inculpatului la etapa urmăririi penale, or din materialele dosarului rezultă că inculpatul a scris și semnat cererea de angajare în cadrul SRL „Arama - R” în limba de stat (f.d. 126, vol. I), la fel, fiind audiat în calitate de învinuit, acesta asistat de apărătorul său – Lazari Constantin, a indicat tot în limba de stat că *„învinuirea este clară și vina recunosc parțial, în rest susțin declarațiile de bănuț la care nu am ce adăuga”* (f.d. 6, vol. III), iar potrivit procesului verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală din 26 aprilie 2017, din nou inculpatul Gurali Iuri, fiind asistat de avocatul Constantin Lazari, au indicat că nu au cereri și demersuri și nici careva obiecții (f.d. 28-31, vol. III).

Astfel, având în vedere că la urmărirea penală, careva cereri privind participarea

interpretului, din partea apărării nu au parvenit, inculpatul abia în cadrul ședinței de judecată, a indicat că nu ar cunoaște bine limba de stat și astfel a fost asistat de interpret pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond și de apel, instanța de recurs va respinge ca fiind declarative și respectivele argumente.

Cât privește argumentul recurentului că nu ar fi fost demonstrat elementul calificativ prevăzut de lit. c) a alin. (2) art. 191 Cod penal, Colegiul subliniază că instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre în privința inculpatului Gurali Iuri, a exclus din învinuirea acestuia lit. c) a alin. (2) art. 191 Cod penal, condamnând inculpatul Gurali Iuri, în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Subsidiar, se reține că instanța de apel a apreciat corect existența daunei considerabile, conform prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs, și-o însușește pe deplin.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurenți, de fapt au constituit obiect de examinare în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, și care au fost combătute de aceasta în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele inferioare au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Pornind de la prevederile art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat în comun de inculpat și de avocat în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în comun de inculpatul Iuri Gurali și de avocatul Constantin Lazari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Gurali Iuri XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 octombrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion